

שיעור רח

מל"ת שח. שז.

מצוה שח הזהירנו מלקוץ סימני צרעת או לכוותה עד שישתנו מראהה. והוא אמרו השמר בנגע הצרעת. ולשון ספרי השמר בלא תעשה. ולשון המשנה התולש סימני טומאה והכוה את המחיה עובר בלא תעשה, והוא לוקה כמו שבארנו. (תצא, שם):

מצוה שז הזהיר מלגלח שער הנתק. והוא אמרו ואת הנתק לא יגלח. ולשון ספרא מנין לתולש סימני טומאה שעובר בלא תעשה תלמוד לומר ואת הנתק לא יגלח. (תזריע, הלכות טומאת צרעת פ"א):